

να αποδυναμωθεί η αντίσταση και να αρχίσει επιτέλους έστω και σταδιακά η εφαρμογή της αξιολόγησης. Μέσα από μια σειρά δικαστικών αποφάσεων που έκριναν τις απεργίες των δευτεροβάθμιων οργάνων τους, αλλά και της ΑΔΕΔΥ, παράνομες και καταχρηστικές (με κριτήριο το δίκιο του κράτους και του κεφαλαίου), οι εκπαιδευτικοί στρέφονται σήμερα ξανά στα πρωτοβάθμια όργανά τους για την κατοχύρωση της απεργίας έναντι της αξιολόγησης. Με αξιοσημείωτη μαζικότητα σε όλη τη χώρα, χιλιάδες εκπαιδευτικοί ορθώνουν ανάστημα απέναντι στην κυρίαρχη εκπαιδευτική πολιτική, στις απειλές, τους εκβιασμούς και την τρομοκρατία που έχει εξαπολύσει το υπουργείο παιδείας για να επιβάλλει την σιωπή και την υποταγή. Λαμβάνουν αγωνιστικές αποφάσεις κόντρα στην εφαρμογή της αξιολόγησης και πιέζουν τις εκλεγμένες ηγεσίες τους να προκηρύξουν εκ νέου απεργία στα δευτεροβάθμια όργανα τους.

Ήδη αναζητούνται τρόποι από το κράτος για να ανακοπεί ξανά το αγωνιστικό κύμα που ξέσπασε. Το Μονομελές Πρωτοδικείο Χανίων, έσπευσε να επιδείξει έργο και λειτουργώντας ταχύτατα έκρινε την προκήρυξη απεργίας της ΕΛΜΕ Χανίων παράνομη. Έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον να σταθούμε στο σκεπτικό της απόφασης που βασίζεται σε δύο σκέλη. Αποφαιίνεται λοιπόν η δικαιοσύνη α) ότι τα πρωτοβάθμια σωματεία είναι αναρμόδια να προκηρύσσουν απεργία και β) ότι η απεργία είναι παράνομη διότι είναι πολιτική καθώς αποσκοπεί στο να καταλύσει το δικαίωμα της πολιτικής εξουσίας να νομοθετεί. Μετά από δέκα και πλέον χρόνια ξηλώματος των εργασιακών κεκτημένων φτάνουμε σε ένα σημείο που βιώνουμε την αντιστροφή της πραγματικότητα. Ανεξάρτητα με το αν υπάρχουν ή όχι νομικά ερείσματα στην παραπάνω απόφαση δεν θα πρέπει να το κίνημα να πέσει στην παγίδα να δικαιολογήσει τα αυτονόητα. Φυσικά και το αρμόδιο όργανο για την προκήρυξη απεργίας είναι και θα είναι πρώτα και κύρια το πρωτοβάθμιο σωματείο. Όπως και οι απεργίες πάντα ήταν και πάντα θα είναι πολιτικές πράξεις και στρέφονται ενάντια στη μονομερή επιδείνωση των ζώων μας από το κράτος και το κεφάλαιο.

Θα πρέπει να υπερασπιστούμε το διαχρονικό «δίκαιο» του αγώνα ενάντια στο διαρκώς μεταβαλλόμενο «νόμιμο» των αποφάσεων τους. Και αυτό το βάρος δεν μπορεί να πέφτει μόνο στις πλάτες των εκπαιδευτικών. Αυτός ο αγώνας όπως όλοι οι αγώνες οφείλει να μας αφορά όλους. Είναι χρέος όλων των εργαζομένων να σταθούν στο πλευρό των εκπαιδευτικών που διώκονται για το δικαίωμα τους να εκφράζουν την άποψη τους ενάντια στην κυβέρνηση και ενάντια σε κάθε εργοδοσία και για το δικαίωμα τους να συνδικαλιζονται στα σωματεία τους, να λαμβάνουν αγωνιστικές αποφάσεις και να συμμετέχουν στην υλοποίηση αυτών. Να στήσουμε ένα πέπλο προστασίας στους διωκόμενους εκπαιδευτικούς και να στηρίξουμε τον αγώνα τους.

“Για αυτό οι εκπαιδευτικοί και οι εργαζόμενοι έχουν χρέος να συμβάλουν στην οικοδόμηση ενός Πανεκπαιδευτικού Μετώπου για να ανασχέσουν τις πολιτικές που εξαγγέλλει ο νέος υπουργός Παιδείας και η κυβέρνησή του υπερασπίζοντας το δημόσιο χαρακτήρα του σχολείου προβάλλοντας το όραμα για ενιαίο δημόσιο δωρεάν σχολείο χωρίς φραγμούς και διακρίσεις.”

Γιώργος Κ. Καββαδίας, φιλόλογος, μέλος του ΔΣ της ΕΛΜΕ Πειραιά, πολλαπλά διωκόμενος για την εμμονή του να υπερασπίζεται το δημόσιο σχολείο.

ΝΑ ΟΡΘΩΣΟΥΜΕ ΤΟΙΧΟ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ

“Θα συνεχίσουμε τον αγώνα ενάντια στην κατηγοριοποίηση των σχολείων και μαθητών/τριών και θα αγωνιζόμαστε για το δικαίωμα όλων των παιδιών στην μόρφωση. Δεν μας τρομοκρατεί η επιχείρηση φίμωσης των σωματείων, της συνδικαλιστικής και πολιτικής δράσης! Δεν θα μας κάνουν να σωπάσουμε! Θα συνεχίσουμε ακόμα πιο μαζικά!”

ΟΛΜΕ - 05.07.2023

Ο χώρος της εκπαίδευσης εδώ και χρόνια δέχεται σφοδρή επίθεση από τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Οι στοχεύσεις είναι κοινές σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης: εντατικοποίηση, ανταγωνισμός, πειθάρχηση και ιδιωτικοποίηση για την παραγωγή μελλοντικών εργαζομένων που θα είναι πειθαρχημένοι, φτηνοί, ευέλικτοι και αναλώσιμοι. Και τα μέσα επίσης κοινά: κατάρτιση ποινολογίου για τους μαθητές, ελάχιστη βάση εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, συρρίκνωση του σχολικού δικτύου, παγίωση των αναπληρωτών εκπαιδευτικών για την κάλυψη οργανικών θέσεων, σταθερή υποβάθμιση των κτιριακών υποδομών και υποχρηματοδότηση των λειτουργικών αναγκών, εισαγωγή υπέρογκων διοικητικών/ μη παιδαγωγικών εργασιών στους εκπαιδευτικούς, ξήλωμα εργασιακών δικαιωμάτων, θέσπιση ιδιωτικών πανεπιστημίων, διαγραφή φοιτητών, ιεράρχηση σχολικών μονάδων βάση ταξικών κριτηρίων, ποινικοποίηση των καταλήψεων ακόμα και ως προκάλυμμα αντιμετώπισης του σχολικού εκφοβισμού, τρομοκρατία μέσω της αξιολόγησης, επισφάλεια.. Ο κατάλογος των μέσων που επιχειρείται να εισαχθούν για την καθυστέρηση της εκπαιδευτικής κοινότητας είναι πραγματικά ατελείωτος.

Ατελείωτος είναι επίσης και ο κατάλογος των διώξεων, πειθαρχικών και ποινικών, που δέχονται σήμερα εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης για την συνδικαλιστική και πολιτική τους δράση. Είναι πρωτοφανής η ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης και της πολιτικής έκφρασης. Εκπαιδευτικοί διώκονται γιατί έλαβαν μέρος σε απεργιακές κινητοποιήσεις των σωματείων τους, γιατί συμμετείχαν στις διαδηλώσεις μνήμης και αγώνα στην επέτειο δολοφονίας του μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, για τις προφορικές τοποθετήσεις τους κατά τη διάρκεια συνελεύσεων της ΕΛΜΕ, για διαδικτυακές αναρτήσεις τους και ηλεκτρονικά μηνύματα στα οποία ασκούσαν κριτική στην κυβέρνηση, για τη συμμετοχή τους στην κινητοποίηση ενάντια στον ταξικό διαγωνισμό Pisa, για τη συμμετοχή σε κινητοποιήσεις ενάντια στους πλειστηριασμούς κατοικιών, γιατί διαμαρτυρήθηκαν για τα κενά στα σχολεία, για άρθρα τους σχετικά με την εκπαιδευτική πολιτική, γιατί αδυνατούσαν να συνδεθούν στο webex εν μέσω κακοκαιρίας.

Στην πόλη μας, 4 χρόνια πριν είχε κινηθεί ποινική δίωξη σε εκπαιδευτικό για ανάρτηση του σε μέσο κοινωνικής δικτύωσης με αντιρατσιστικό περιεχόμενο και αθώωθηκε πανηγυρικά μέσω της κινητοποίησης ενός πλατιού κινήματος αλληλεγγύης. Προσφάτως, η τοπική Δ/νση Π.Ε. Ξάνθης, γνωστή για τις αυθαιρεσίες της, αποπειράθηκε εκ νέου να στοχοποιήσει εκπαιδευτικό και να την καθαιρέσει από τα χρέη υποδιευθύντριας, διότι συμμετείχε στην απεργία ενάντια στην αξιολόγηση. Η ανάκληση της απόφασης καθαίρεσης ήρθε άμεσα μετά από τη δυναμική αντίδραση του σωματείου.

Οι παραπάνω διώξεις εδράζονται στον αντισυνδικαλιστικό νόμο Χατζηδάκη, στον αντεργατικό νόμο Γεωργιάδη καθώς και στον αντιδραστικό πειθαρχικό κώδικα των δημόσιων υπαλλήλων (Ν.3528/2007) και συγκεκριμένα στη διάταξη περί «αναξιοπρεπούς ή ανάρμοστης ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς εκτός υπηρεσίας». Η διάταξη αυτή μέσα από τη χουντική της διατύπωση και την επιτηδευμένη ασάφεια της λειτουργεί ως εργαλείο παραγωγής διώξεων για όποιον εκπαιδευτικό στοχοποιηθεί από τις εκάστοτε διευθύνσεις. Για εμάς είναι ύβρις να μιλούν για αξιοπρέπεια τα καθίκια που ζουν μια ζωή παρασιτικά σε βάρος όλων μας. Είναι ύβρις να επικαλούνται ανάρμοστη συμπεριφορά αυτοί που κουκουλώνουν με μαφιόζικους όρους κάθε σκάνδαλο που τους εμπλέκει, από το ποορ 1 και τα κυκλώματα παιδοβιαστών μέχρι τη δολοφονία 57 ανθρώπων στα Τέμπη.

Οι διώξεις αυτές, ασχέτως αν θα φτάσουν να εξεταστούν ή θα καταπέσουν στην πορεία ακριβώς λόγω του ανυπόστατου χαρακτήρα τους, συνθέτουν το γενικό πλαίσιο τρομοκρατίας, εκφοβισμού και υποταγής που επιχειρείται να στηθεί. Η προσπάθεια επιβολής της αξιολόγησης, παρά τη μηδαμινή εφαρμογή της, μορφοποιεί σταδιακά ένα διαφορετικό περιβάλλον εντός του σχολικού πλαισίου. Η αλλαγή αυτή, που εξελίσσεται εδώ και χρόνια, στοχεύει στην επικράτηση του ατομικισμού, της επισφάλειας και της αυταρχικότητας μέσα στα σχολεία. Η εφαρμογή των ντιρεκτίβων του υπουργείου παιδείας θα οδηγήσει σε ένα αποστειρωμένο σχολείο όπου ο κάθε εκπαιδευτικός θα δίνει βάρος στην εκπλήρωση των διοικητικών του υποχρεώσεων π.χ. στην συμπλήρωση όλων των ηλεκτρονικών πλατφορμών που έχουν θεσπιστεί, παρά στο παιδαγωγικό έργο. Θα εφαρμόζει απαρέγκλιτα το πρόγραμμα σπουδών, υπό τον φόβο κάποιας καταγγελίας, χωρίς να προσαρμόζει το μάθημα του στις διαβαθμισμένες ανάγκες των παιδιών που διδάσκει. Θα καλύπτει πρώτα και κύρια τη θέση του σκεπτόμενος κάθε στιγμή τις πιθανές συνέπειες από την κάθε του πράξη. Δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε στην περίπτωση της εκπαιδευτικού που διασύρθηκε επί μέρες λόγω της επιλογής της να προβάλλει την ταινία «Αγόρια στο ντους».

Το αποτέλεσμα θα είναι προφανές. Ένας φοβισμένος δάσκαλος θα εκπαιδεύει φοβισμένους μαθητές. Και ο φόβος που απλώνεται από πολλαπλές κατευθύνσεις μέσα στην κοινωνία μας κάνει ακόμα πιο χειραγωγίσιμους. Όπως αναφέρει ο Πολωνός κοινωνιολόγος Ζίγκμουντ Μπάουμαν, «ο φόβος διαλύει τους ανθρώπινους δεσμούς, το πνεύμα της αλληλεγγύης αποδυναμώνεται, ο χωρισμός και η απομόνωση παίρνουν τη θέση του διαλόγου και της συνεργασίας. Από την οικογένεια ως τη γειτονιά, από τον τόπο της εργασίας ως την πόλη, δεν υπάρχει περιβάλλον που να παραμένει φιλόξενο». Ποια εφόδια θα έχουν αυτά τα παιδιά για να διεκδικήσουν τη ζωή τους, για να αγωνιστούν και να ζήσουν αξιοπρεπώς;

Η ΕΛΠΙΔΑ ΜΑΣ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

“Η αξιολόγηση στην εκπαίδευση είναι πράγματι μαγική!

Παίρνει όλους τους καθοριστικούς οικονομικούς, κοινωνικούς, πολιτικούς παράγοντες που διαμορφώνουν τη δημόσια εκπαίδευση, όλες τις κυρίαρχες πολιτικές που ρήμαξαν και ρημάζουν τα δημόσια σχολεία, που κάνουν το εκπαιδευτικό έργο κάτεργο, όλες τις πολιτικές φτωχοποίησης του εργαζόμενου λαού, όλες τις ανισότητες που κρύβονται πίσω από τα παιδιά που «δεν παίρνουν τα γράμματα», την ανασφάλεια και τα αδιέξοδα των οικογενειών τους, τη σκληρή πραγματικότητα στην αγορά εργασίας -παίρνει λοιπόν όλα αυτά και τα κρύβει από το προσκήνιο, βάζοντας μπροστά-δείχνοντας με το δάχτυλο τις δασκάλες και τους δασκάλους, φορτώνοντάς τους την ευθύνη για ό,τι πάει στραβά!

Η αξιολόγηση δεν κάνει τα σχολεία καλύτερα!

Δεν κάνει καλύτερους τους εκπαιδευτικούς! Αντιθέτως τους κάνει (περισσότερο) αγχωμένους, φοβισμένους, κουρασμένους και κομπορμιστές!

Τα «καλύτερα» σχολεία είναι ήδη «καλύτερα» πριν και ανεξάρτητα από την αξιολόγησή τους και θα παραμείνουν τέτοια. Το ίδιο και τα «χειρότερα» σχολεία. Μόνο που γι’αυτές τις ανισότητες, για όλα τα προβλήματα της δημόσιας εκπαίδευσης, μετά την κάθε αξιολόγηση η ευθύνη θα πέφτει στους εκπαιδευτικούς και όχι στο κυρίαρχο κοινωνικό σύστημα που γεννά καθημερινά και αναπόδραστα ανισότητα, όχι στις πολιτικές δυνάμεις και τις κυβερνήσεις που υπηρετούν αυτό το σύστημα της ανισότητας! Το αποτέλεσμα πράγματι θα είναι μαγικό!”

Περικλής Παυλίδης, Καθηγητής του Παιδαγωγικού τμήματος ΑΠΘ

Οι εκπαιδευτικοί εδώ και χρόνια δίνουν ένα δύσκολο αγώνα, με πολλά σκαμπανεβάσματα. Αντιστέκονται στην πράξη, απέχοντας από τις διαδικασίες της αξιολόγησης, ερχόμενοι πολλές φορές σε ρήξη με τους διευθυντές των σχολικών τους μονάδων καθώς ακόμα και εντός των σχολείων έχει επέλθει διαχωρισμός μεταξύ των δασκάλων- καθηγητών και των διευθυντών που λειτουργούν περισσότερο ως προϊστάμενοι παρά ως συνάδελφοι. Οι νεοδιόριστοι εκπαιδευτικοί που βρίσκονται σε καθεστώς δόκιμου υπαλλήλου, καλούνται από το υπουργείο να αξιολογηθούν πρώτοι, εκμεταλλευόμενο την επισφαλή τους θέση και απειλώντας τους με απόλυση. Ο σκοπός προφανώς είναι

